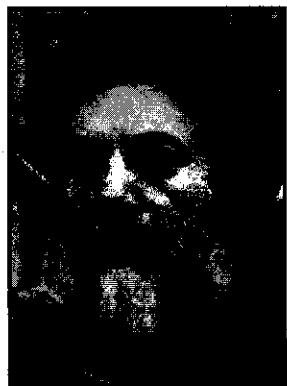

در گذشتگان

آیة‌الله سید محمدباقر حکیم

برگزارکننده مراسم و شعائر مذهبی با همکاری حضرات: سید مهدی حکیم، سید عبدالهادی حکیم، سید محمد بحرالعلوم و سید مرتضی عسکری- در عراق بود که به طرح مباحثت فکری و عقیدتی می‌پرداخت. در نجف، به تدریس فلسفه و علوم قرآن و نکارش مقالات متعدد در مجلات مختلف دست زد. فعالیت‌های گسترده‌ او در رهبری فکری طلاب و دانشجویان و مردم عراق، باعث شد تا پس از وفات پدر بزرگوارش دستگیر و زندانی شود که پس از مدتی، آزاد شد، اما بار دیگر در سال ۱۳۹۷ق، در ایام زیارت اربعین امام حسین دستگیر و به اعدام محکوم شد که در پی اعتراضات فراوان، این حکم به زندان ابد تخفیف یافت، اما در اثر گسترش اعتراضات، آزاد شد. پس از شهادت استادش آیة‌الله صدر در سال ۱۳۹۹ق، از عراق خارج شد و به سوریه و سپس ایران آمد و به تشکیل «مجلس اعلای انقلاب اسلامی عراق»- برای مبارزه با رژیم بعثت عراق- دست یازید. او، سرپرستی و ریاست مرکز پژوهش‌های تاریخ معاصر عراق، مدرسه علمیه دارالحکمة، مجتمع الكوادر الاسلامیة، شورای عالی مجتمع التربیت عزاداری دانشجویان- بود که در مقابله با تفکرات ناسیونالیستی و کمونیستی حزب نایب شورای عالی مجتمع جهانی بعثت بسیار مؤثر واقع شد. نیز، او اهل بیت بود.

نجف و ملاحسینقلی همدانی و نویسنده «امدارک الاحکام فی شرح شرایع الاسلام»- به دنیا آمد. پس از دوران کودکی، در ۱۲ سالگی (۱۳۷۰ق) به تحصیل ادبیات عرب و سطوح عالیه نزد برادر بزرگترش آیة‌الله سید یوسف حکیم پرداخت و نبوغ و استعداد فراوانش را نمایان ساخت، به گونه‌ای که در ۲۶ سالگی از آیة‌الله شیخ مرتضی آل یاسین به اخذ درجه اجتهدان نائل آمد. او باشرکت مداوم در درس‌های آیات عظام: سید محسن حکیم، سید ابوالقاسم خویی و سید محمدباقر صدر، بُنیه علمی اش را استوار ساخت و مورد توجه بسیار اساتیدش قرار گرفت؛ به گونه‌ای که از سوی پدر بزرگوارش به سربرستی بعثه حج ایشان منصوب شد و دوبار هم از سوی معظم له به دو کنفرانس اسلامی مکه (۱۹۶۵م) واردن (۱۹۶۷م) اعزام گردید و هم در سال ۱۳۸۴ق، بانظارت شهید صدر و همکاری دیگر یاران ایشان، «مدرسه العلوم الاسلامیة» را بنیاد نهاد و همزمان به عنوان استاد دانشگاه اصول الدین بخداد انتخاب گردید و به تدریس فقه و اصول و علوم قرآن پرداخت. او، طراح تشکیل «مواکب الطلبه»- دسته‌های عزاداری دانشجویان- بود که در مقابله با تفکرات ناسیونالیستی و کمونیستی حزب نایب شورای عالی مجتمع جهانی بعثت بسیار مؤثر واقع شد. نیز، او اهل بیت بود.

مرد میدان‌های علم و جهاد و مقاومت، آیة‌الله شهید حاج سید محمدباقر طباطبائی حکیم، نادره مردی بود که از بیت علم و تقواو فضیلت و مرجعیت برخاست و در حوزه علمیه نجف، پرورش یافت و الگویی برای رجال دانش و اندیشه و سمبول روحانیت متعهد و مسؤول بود.

فقید سعید، در ۲۵ جمادی الثانی ۱۳۵۸ق، در نجف اشرف، در بیت مرجع تقليد شيعيان جهان آیة‌الله العظمى سید محسن حکیم (۱۳۹۰- ۱۳۰۶ق)- فرزند علامه فقيه سید مهدی (م ۱۳۱۲ق)، از شاگردان آخوند خراسانی، شیخ محمدحسین کاظمی، شیخ محمد طه

از یک خصوصی تن از شیعیان مظلوم به شهادت رسید و در ۱۴۶۴ سالگی، به عنوان شصت و چهارمین شهید «بیت حکیم» به شمار آمد.

*

آیة الله مقدس نجفی
مرحوم آیة الله حاج شیخ محمد هادی حسینزاده مقدس، یکی از عالمان حوزه علمیه قم بود.
فقید سعید، در ریبع الشانی ۱۳۴۴ق، در نجف اشرف، در بیت علم-در خانه مرحوم حجۃ‌الاسلام والمسلمین حاج شیخ علی رشتی نجفی-زاده شد و پس از دوران کودکی و نوجوانی، به تحصیل علوم دینی روی آورد و سطوح را در نجف فراگرفت. سپس به قم آمد و سانیانی در درس آیة الله العظمی بروجردی شرکت کرد و پس از وفات معظم له، یکسره به درس آیة الله گلپایگانی رفت و تقریرات درس ایشان را منظم و مرتباً نگاشت و به جز آن، کتاب‌های متعددی از خود به یادگار نهاد، که عبارتند از:

۱. منیة الاحباب

۲. مرقاۃ الکمال (۲ج)

۳. احسن الحکایات

۴. کتاب الطہارہ- تقریر درس آیة الله گلپایگانی-

۵. خودسازی انسان (۵ج)- ترجمه مرقاۃ الکمال-

۶. بهترین داستان‌ها- ترجمه احسن الحکایات-

۷. تقریر درس فقه آیة الله بروجردی

۸. تقریرات درس فقه آیة الله تا ۱۲-

۲۱. النظرية السياسية للشهيد الصدر
۲۲. حوار في المرجعية الدينية
۲۳. المرجعية الاجتماعية: النظرية والمؤسسات
۲۴. الوحدة الإسلامية من منظور الثقلين (به فارسی ترجمه شده است)
۲۵. الاخوة الإسلامية من منظور الثقلين
۲۶. العلاقة بين القيادة الإسلامية والامة من خلال رؤية نهج البلاغة
۲۷. المنهاج الثقافي السياسي الاسلامي (۶ج):
الف. العقيدة
ب. الاخلاق
ج. النظام
د. التاريخ
هـ. المواقف والرؤى
و. العلاقات
این کتاب‌های چاپ شده او است، و به جز اینها، انبوی از مقالات و سخنرانی‌ها و مصاحبه‌ها و کتاب‌های چاپ نشده از او باقی مانده است.
آن عالم در آشنا و متعهد و مسؤول، پس از سقوط رژیم ددمنش عراق، در میان استقبال چند میلیونی مردم عراق به وطنش بازگشت و رهبری دینی و سیاسی مردم را بر عهده گرفت و به اقامه جمعه در صحن حرم مطهر امیر المؤمنین پرداخت تا آنکه در روز جمعه، اولین روز ماه شریف رجب ۱۴۲۴ق (۷ شهریور ۱۳۸۲ش)، پس از اقامه نماز جمعه، در کنار حرم امیر المؤمنین با زبان روزه، به دست دشمنان اسلام- بر اثر انفجار بم- پیکرش پاره پاره گردید و به همراه بیش از آن مرد بزرگ، آثار فراوانی بر جای مانده است که برخی از آنها عبارتند از:
۱. علوم القرآن (به فارسی ترجمه شده است)
۲. تفسیر سوره الحمد (با مقدمه‌ای در روش تفسیر)
۳. القصص القرآني
۴. الهدف من نزول القرآن
۵. الظاهرة الطاغوتية في القرآن
۶. تفسیر سوره‌های: صف، جمعه، منافقون، حشر و تغابن
۷. اهل البيت و دورهم في الدفاع عن الاسلام
۸. دور اهل البيت في بناء الجماعة الصالحة (به فارسی ترجمه شده است)
۹. ثورة الامام الحسين: النظرية، الموقف، التتابع
۱۰. حیاة اهل البيت: الامام الكاظم، الامام الجواد
۱۱. الحكم الاسلامی بین النظریة والتطبيق
۱۲. دور الفرد في النظریة الاقتصادیة الاسلامیة
۱۳. حقوق الانسان من وجهة نظر اسلامیة
۱۴. النظریة الاسلامیة في العلاقات الاجتماعیة
۱۵. النظریة الاسلامیة في التحرک الاسلامی
۱۶. دعبل الغزاعی
۱۷. النجف الاشرف: رؤی و آفاق- درباره حوزه نجف و جایگاه آن و چشم‌اندازهای آینده
۱۸. لمحة عن مرجعیة الامام الحکیم
۱۹. الشهید الصدر: المواقف والتوجهات
۲۰. السیرة العلمیة للشهید الصدر

خمینی(ره) تاریخ ۲۲ محرم الحرام
۱۳۸۱ق.

مرحوم غضنفری از سال ۱۳۳۵هـ، شناسال ۱۳۵۰ عهده دار امامت جماعت مسجدجامع شهر خمین بودند و در طول این مدت (۱۵ سال) آثار خیر بسیاری در خمین و اطراف آن از خود به یادگار نهادند. در سال ۱۳۵۰ همزمان با وفات مرحوم آیة الله حاج سید محمد تقی غضنفری خوانساری- پدر بزرگوارشان- به خوانسار عزیمت نموده، علاوه بر اقامه جماعت در حل و فصل مشکلات مسلمین همچون مرحوم پدرشان تلاشی صادقانه کردند. ایشان از سال ۱۳۵۰ بعد از وفات مرحوم پدرشان تا سال ۱۳۷۸ در خوانسار عهده دار امام جمعه شهر بودند و در این اوآخر بر اثر بیماری و کهولت سن مدت کوتاهی در اوآخر عمر از اقامه نماز جمعه باز استاد. ایشان از سال ۱۳۵۰ تا پایان عمر پربرکت خویش با تلاش بسیار حوزه علمیه موسوم به باقرالعلوم معروف به مدرسه دوراه خوانسار را پس از انجام تعمیرات اساسی، رونقی دوباره بخشید و تا پایان عمر خویش مدیریت این مهد علم و دانش را عهده دار بود.

مرحوم غضنفری در طول مبارزات مردم خوانسار نقش بسیار حساس را ایفا نموده، هدایت اکثر راهپیمانی‌ها و تشکلات سیاسی بعد از پیروی انقلاب را بانهایت دقت و توجه، بر عهده داشتند. در عین حال در طول این مدت هرگز سلامت گفتار و کردار را فدای عمل انقلابی ننمودند. کمتر کسی است که در طول این مدت از صفا، صداقت و زهد ایشان خاطره‌ای نداشته باشد. سفرهای متعدد ایشان به جبهه‌های نبرد، با وجود کهولت سن و خاطرات رزم‌مندانه از ایشان هرگز

سطح را نزد استادی همچون مرحوم آیة الله العظمی سید شهاب الدین مرعشی نجفی، آیة الله حاج میرزا آقا ترابی دامغانی، آیة الله شیخ محمد علی ادیب تهرانی و آیة الله حاج سید روح الله خمینی فراگرفت. استاد درس خارج ایشان عبارتند از: آیة الله حاج سید محمد تقی خوانساری، آیة الله حاج آقا حسین بروجردی، آیة الله حاج سید صدرالدین صدر، آیة الله سید محمد حجت کوه کمری، آیة الله حاج شیخ محمد علی اراكی، آیة الله حاج سید احمد خوانساری، آیة الله حاج سید جمال الدین گلپایگانی در نجف و آیة الله حاج سید محمد رضا گلپایگانی.

حضرت آیة الله حاج سید مهدی غضنفری از دوازده تن از مراجع بزرگ عظام دارای اجازاتی بود. از آن جمله: آیة الله حاج میرزا حسین نائینی به تاریخ رمضان ۱۳۵۴هـ. ق مطابق با ۱۳۱۲هـ. ش آیة الله آقا سید ابوالحسن اصفهانی به تاریخ ۱۳۶۰ق اجازه آیة الله حاج سید محمد تقی خوانساری به تاریخ ۲۶ جمادی الثاني ۱۳۶۲ق اجازه آیة الله آقا حاج آقا حسین بروجردی تاریخ ۱۳۶۶ق اجازه آیة الله آقا حاج سید احمد خوانساری

تاریخ ۲ صفر ۱۳۸۰ اجازه آیة الله آقا حاج سید محمد رضا گلپایگانی تاریخ ۲۶ شوال ۱۳۸۰ اجازه آیة الله آقا حاج سید محسن حکیم تاریخ ۱۳۸۱ق اجازه آیة الله آقا حاج سید ابوالقاسم خویی تاریخ جمادی الاول ۱۳۹۵ق اجازه آیة الله حاج سید عبدالهادی شیرازی تاریخ رمضان ۱۳۷۹ق، اجازه آیة الله حاج سید محمود شاهروdi تاریخ ۱۶ ذیقعده ۱۳۸۰ق اجازه آیة الله آقا حاج شیخ محمد علی اراكی تاریخ ۱۳ محرم الحرام ۱۴۱۰ق اجازه رهبر کبیر انقلاب اسلامی امام

گلپایگانی (حج، بیع، قضا، شهادات و حدود)

او، در روز شنبه ۱۵ شهریور ۱۳۸۲ش (۹ ربیع‌الثانی ۱۴۲۴ق)، در ۸۰ سالگی بدرود حیات گفت.

ناصرالدین انصاری قمی

*

آیة الله حاج سید مهدی غضنفری خوانساری

عالی ریانی حضرت آیة الله آقا حاج سید مهدی غضنفری خوانساری- طاب ثراه- یکی از علمای مشهور خوانسار به شمار می‌رفت. آن مرحوم فرزند حضرت آیة الله حاج سید محمد تقی غضنفری خوانساری در سال ۱۳۳۶هـ. ق مطابق با ۱۲۹۷هـ. ش در بیت علم و فضیلت در خوانسار به دنیا آمد. نسب شریف آن مرحوم از طرف پدری، موسوی (ع) و از طرف مادر، رضوی است. در سلسه جلیله ایشان مردان بزرگی پا به عرصه وجود نهادند؛ همچون مرحوم آیة الله حاج سید محمد تقی غضنفری، مرحوم آیة الله حاج سید هاشم غضنفری و حاج سید میرمحمد جد اعلای ایشان.

مرحوم آیة الله غضنفری تحصیلات ابتدایی را در خوانسار نزد استادیان زمان فراگرفت و در ذیحجه سنه ۱۳۵۲هـ. ق برابر با ۱۳۱۲هـ. ش تحصیلات در مقطع

مهدویه جهت طلاب و پرداخت شهریه
جهت ایشان سرانجام این عالم ریانی در سن
۸۵ سالگی در روز جمعه در شب شهادت
حضرت فاطمه زهراء(س) (۸۲/۵/۱۰)
دار فانی را وداع گفت. پیکر مطهر ایشان
در حسینیه دوراه که سال‌ها در آن به اقامه
نماز جماعت و جمعه پرداخته و چندین
بار توسط ایشان تجدید بنای گردیده بود و با
حضور انبوهی از مردم و علمای خوانسار
و شهرهای اطراف غسل داده شد و در روز
شنبه ۱۱ مرداد ماه مصادف با سالروز
شهادت حضرت زهراء(س) با حضور
مردم خوانسار و شهرهای مجاور و
مسئولین، تشییع و پس از نماز گزاردن
آیة الله حاج سید محمدعلی ابن الرضای
خوانساری در مقبره خانوادگی مرحوم
غضنفری به خاک سپرده شد.

حمیدرضا میرمحمدی

*

۵. تجدید مقبره ملامبین (یکی از
علمای بزرگ خوانسار مدفون در بازار
پایین خوانسار)

۶. احداث دو پل بزرگ بر روی رودخانه
خوانسار

۷. تجدید بنای دو حمام مردانه و
زنانه در محله دوراه خوانسار

۸. بنای مقبره برای مرحوم جد و
والدشان آیة الله حاج سید هاشم و حاج
سید محمد تقی غصنفری خوانساری

۹. تعمیر مقبره آیة الله دهکردی در
زینبیه اصفهان

۱۰. تعمیر بقعة بابا‌حمد واقع در
شهر خمین

۱۱. تعمیر مسجدی در محل سبزی
کار شهر خمین

۱۲. توسعه مسجدی در گوشه آقا
عظمیم خمین

۱۳. تجدید بنای و بازسازی مدرسه
باقر العلوم خوانسار و تأسیس کتابخانه

از خاطره‌های خواهد رفت. ایشان در طول
عمر پربرکت خویش آثار علمی و خیریه
بسیاری را از خود به یادگار نهادند که
عبارتند از:

۱. جواهر الكلام در ۳ جلد

۲. توضیح الكفاية

۳. خلاصه المعنی

۴. مسائل عصر جدید

۵. ترجمه منظمه بی الف و همزه
میرابوالقاسم جعفر موسوی خوانساری
معروف به میرکیم مدفون در قوچان
خوانسار (شاگرد علامه مجلسی)

۶. خودآموز لمعه در ۲ جلد

۷. شرح صحیفه الحسینیة

آثار خیریه

۱. تجدید بنای حسینیه مرکزی شهر
خوانسار معروف به حسینیه دوراه
خوانسار

۲. تجدید بنای مسجد دوراه خوانسار

۳. بنای سقاخانه‌ای در خوانسار

۴. ضریح امامزاده یکی از قراء بربور

مرکز حفیظات پیور علوم اسلامی

فرهنگی

چند وصف بیاراید و ... در این میان بس
اندکند آنان که واقع صادق «کاستی همواره
همراه بشر است» را با جان پذیرفته باشند و
به «الكمال لله وحده» گردن نهاده باشند،
و مآل‌انقدر ادر جهت کمال و آراستگی
اثر خود تلقی کنند و نه تنها برپنیاشوبند که به
نویسنده نقد دست مریزاد بگویند و آن
را بمناوازند و تشویق کنند. این بند و
همراهانم در مجله آینه پژوهش برترین و
نیک‌نفس‌ترین و گشاده‌سینه ترین کسان از
این گروه اندک را فقیمد دانش و منش،

رویارویی نویسنده‌گان با آن گونه گون بوده
است. برخورده‌ها گواینکه هماره شیرین نبوده
و نیستند و آمیزه‌ای از «تلخ و شیرین» بوده،
اما یکسر درس آموزند و تنبه‌آفرين.

وقتی اثر مکتوب نویسنده‌ای نقد
می‌شود - با فضایی که هنوز بر فضای
فرهنگی حاکم است و نقد نوعاً «جرح» و
«تخريب» تلقی می‌شود - طبیعی است که
گاه نویسنده برآشوبد و نقد و تحلیل اثرش
را «ستمگرانه» ارزیابی کند، موضوع گیرد و
نویسنده نقد و ناشران آن را به چندین و

فضل بسیار؛ فضیلت بی شمار
یادی از استاد دکتور علی فاضل
محمدعلی مهدوی راد

آشنایی با فرهیختگان، دیدار عالمان، و
بهره گیری از فضل و فضیلت نامداران «قبیله
قلم» از جمله بختیاری‌های بانیان مجلات و
ناشران نشریات است. مجلاتی از نوع «آینه
پژوهش» اما، در این بختیاری از ویژگی دیگری
نیز برخوردارند. «آینه پژوهش» و همگان آن
به لحاظ سمت و سوی محتوا و چگونگی
مطلوب و هدفی که دارد، تعامل عالمان و

